

פתח הוא על השלוחן ואמר, ועשית את הקורשים למשכן עצי שטים עמידים. כתוב אכן עמידים, וככתוב שם (ישעיה) שרפאים עמידים. מה להלן שרפאים, אף כאן גם שרפאים. אלו הקורשים עמידים שרפאים. בתקוני כלה וסובבים סביב תחפה, להשרות אותה חפה רוח עליונה (סוד עליון). כמו כן הפלחה למיטה ציריך למקן חפה לכטotta בתקוני יפי לבבוד בלה אחרת שבאה לשרות שם בשם מה לפלחה המתחזונה.

ומישום לבדוק אותה הפלחה העליונה ציריך לעשות כסוי של יפי בכל תקוני יפי, לזמן את הפלחה העליונה לאותה שמחה. כמו זה בכל מיליה של הברית למיטה ציריך לתקן כסא אחר ביפוי לבעל הקנאה של אותן הברית שבא לשם. אף כאן בכל חפה ציריך תקוני יפי לכטotta את החפה לבבוד הפלחה סתם.

שהרי זו כמו שזו עומדת. זו עולה בשבע ברכות, זו עולה בשבע ברכות. וכשעולה בשבע ברכות, או נקראת בלה. ולכן אסור לשמש בה עד שגכללה באותן שבע ברכות כמו שלמעלה.

אוthon שבע ברכות יורשת הפלחה מרוח (פסח) עליונה, מקום של הברכות שופעות ממש. שיש ברכות הן שהפלחה מחברכת ממן, ואתה אמרת שהן שבע? אלא השכיעית היא שמק��ת את כלן. רב הברכות על היין לפקה? אלא שהוא הצד שמשמיח את הכל על אותו יין שפיטר בענביו פמייד. ומישום לכך הברכה הראושנה של אומן השבע היא סוד של היין, יין עוזה פרי (שמחתה) בין למלחה בין למיטה. גפן נוטלת הכל, בין לאינון שבע, והוא רוזא דיזון, יין עbid פרי (ס"א פידי) בין לעילא בין

פתח והוא על פתורה ואמר, (שםות כי) ועשית את הקורשים למשכן עצי שטיים עמידים. כתיב הכא עמידים. וכתיב ה там (ישעיה) שרפאים עמידים. מה להלן שרפאים, אף הכא נמי שרפאים. אלין קורשים קיימן בתקוני דבלה, ושתרון סחרננא דחופה, למשרי בה היא חופה רוח עלה, (נ"א ריא עללה) בגונא דא בלה לתקא, אצטריך למקנא חופה לחופה בתקינו שפירו, ליקרא דבלה אחרא, דאייא למשרי פמן בחדוה, לבליה תפאה.

ובגין יקרא דהיא בלה עלה, אצטריך למאבד חופה דשפירות, בכל תקוני דשפירות, לזמןא לבליה עלה, לה היא חדוה. בגונא דא בכל גיזרו דברית לתקא, אצטריך לאחטנא כסא אחרא בשפירו, למאירי קנא דברית קיימא דאייא פמן. אוף הכא בכל חופה, אצטריך תקוני שפירו, לחופה ליקרא דבלה סתם. לחופה ליקרא דבלה סתם.

דָהּ דָא, גִּוְנָא דָהּ קִיְמָא. דָא סְלַקָּא בְּשַׁבָּע בָּרְכָּא, וְדָא סְלַקָּא בְּשַׁבָּע בָּרְכָּא. וְכֵד סְלַקָּא בְּשַׁבָּע בָּרְכָּא קְדִין אֲקִרֵי בָּרְכָּא. וְעַל דָא אֶסְיר לְשִׁמְשָׂא בָּה עַד כָּלָה. דָא תְּכִלֵּת בָּאִינְנוֹ שַׁבָּע בָּרְכָּא, גִּוְנָא עַלְאָה.

אִינְנוֹ שַׁבָּע בָּרְכָּא, יִרְתָּא בָּלָה, מְרוֹחָא (נ"א מרוא) עַלְאָה, (דף קס"ט ע"ב) אַתָּר דָכְל בָּרְכָּא נְגִדֵין מַתְפָּנָן. שִׁית בָּרְכָּא אִינְנוֹ דָכְלָה אַתְּבָרְכָּא מְנִיחָה, וְאֵת אֶמְרָת דָאִינְנוֹ שַׁבָּע. אֶלָא שְׁבִיעָה אִיהוּ דָקָא מְקִיִּים כָּלָא.

רוּבָא בָּרְכָּא עַל היין אַמְאֵי. אֶלָא דָאִיהוּ סְטָרָא דְחִדי לְכָלָא, עַל הַהְוֵא יִין דָאַתְּגַטְּרִיר בְּעַנְבּוּי מְדִיר. וּבָגִין בָּךְ בָּרְכָּה קְדֻמָּה דָאִינְנוֹ שַׁבָּע, אִיהוּ רְזָא דִיזָן, יִין עַבִּיד פָּרִי (ס"א פִידִי) בֵּין לְעִילָא בֵּין